ΠΑΝΤΙΘΡΑ
αντικαπιταλιστικη • ενημερωση

Λίγες ημέρες πριν τις κάλπες, εντείνεται ο βομβαρδισμός δημοσκοπήσεων προς χειραγώγηση των πολιτών. Στην πιο σιωπηρή-βουβή προεκλογική περίοδο των τελευταίων 30 ετών όλοι γνωρίζουμε- συνειδητά ή ασυνείδητα, πως αυτό που κρίνεται στις 21 Μάη δεν είναι αν θα εκλεγεί κυβέρνηση ή ποια κυβέρνηση θα είναι αυτή.

Της Ματίνας Παπαχριστούδη, υποψήφιας με την ΑΝΤΑΡΣΥΑ στην Α΄Αθήνας

Γιατί οι περισσότεροι από εμάς “κοιτάμε πώς θα επιβιώσουμε”, κατανοούμε πως τα πολιτικά κόμματα που στοχεύουν στην κυβέρνηση έμμεσα ή άμεσα δηλώνουν πως απλώς θα “διαχειριστούν” την κατάσταση και τις κρίσεις.

Με την ίδια ακριβώς πολιτική, με ελάχιστες παραλλαγές στο ύφος και τον τρόπο διακυβέρνησης. **Γιατί λοιπόν ΑΝΤΑΡΣΥΑ σε αυτές τις εκλογές;**

Επιμένοντας στους νέες και νέους, τα λαϊκά στρώματα, τους φτωχοποιημένους πολίτες πως το δίλημμα που θέτουν οι συστημικές πολιτικές δυνάμεις είναι πλαστό και έχει στόχο μόνο να ενισχύσει την απογοήτευση τους και να επιβάλει την πλήρη υποταγή τους, απαντώ:

>> Οι αγωνιστές και αγωνίστριες της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, μέλη και υποψήφιοι, βρέθηκαν όλα τα προηγούμενα χρόνια σε κάθε μικρή ή μεγάλη κινητοποίηση. Αντιπάλεψαν την πολιτική καταστολής, απαγορεύσεων την περίοδο της πανδημικής κρίσης, πρωτοστάτησαν σε όλους τους αγώνες για τη διάλυση του δημόσιου συστήματος υγείας και δημόσιας παιδείας. Συμμετείχαν δυναμικά σε όλα τα κινήματα πόλεων για την υπεράσπιση του Περιβάλλοντος,

του αέρα, των ελεύθερων βουνών, των ελεύθερων Κοινών αγαθών. Με προσωπικό κόστος, ξύλο από τις επιθέσεις δυνάμεων καταστολής, διώξεις με μακροχρόνιες επιπτώσεις, δεν έσκυψαν το κεφάλι και δεν συνθηκολόγησαν.

>> Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ παρά τα λάθη ή τις αστοχίες της θεωρεί πως η ρήξη, η ανατροπή στο καπιταλιστικό σύστημα δεν θα έρθει κάποια στιγμή, αόριστα στο μέλλον. Οι πραγματικές αλλαγές και ρήξεις γίνονται σε αυτό το σύστημα με διαρκή αγώνα, με επίμονους αγώνες, με τακτικούς στόχους και στρατηγική πολιτική. Κάθε μικρή νίκη των κινημάτων, ακόμη όμως και η ήττα, δημιουργεί κάθε φορά άλλες προϋποθέσεις και όρους στην πολιτική σκηνή, δυσκολεύει το πολιτικό σύστημα, γεννά νέους δρόμους διαλόγου και πάλης στο κομμουνιστικό και αριστερό κίνημα.

>> Σε πείσμα των διαχειριστικών πολιτικών δυνάμεων Ν.Δ, ΣΥΡΙΖΑ, ΠΑΣΟΚ-ΚΙΝΑΛ που κρατάνε τους εργαζόμενους σε απόλυτο διωγμό των υπερκερδοφόρων επιχειρήσεων, πολυεθνικών και εγχώριων ολιγαρχών και επιχειρούν να τους πείσουν πως δεν υπάρχει άλλος δρόμος πέρα από τη διανομή κουπονιών, επιδομάτων, προτάσσει στόχους που μπορεί να επιτευχθούν με το λαό και τους εργαζόμενους στους δρόμους, σε ρόλο δυναμικής ανατρεπτικής αντιπολίτευσης.

>> Η “ρήξη” που καταθέτει το ΜέΡΑ 25 ή το “όλοι τους και εμείς” του ΚΚΕ, οδηγούν δυστυχώς σε περαιτέρω απογοήτευση και απόσυρση. Πρακτικά προτείνεται η κυβερνητική συμμετοχή υπό κάποιους όρους διαχείρισης και η συγκέντρωση δυνάμεων χωρίς ορατό στόχο και τακτική ανατροπής.

>> Έχοντας ως κειμήλιο στη ζωή μου τη “συμβουλή” της γιαγιάς μου πρόσφυγας από τη Μικρά Ασία, **“αν δεν κλάψει το μωρό η μάνα δεν θα του δώσει τα φάει”,** παρατηρώ πως πράγματι καμία αλλαγή, καμία εξέλιξη, καμία ρήξη δεν μπορεί να συμβεί στο “εδώ και τώρα που μας πονάει” σε κοινοβουλευτικό ή εξωκοινοβουλευτικό χώρο, αν εγώ, εσείς, όλοι μας δεν φωνάξουμε, δεν διεκδικήσουμε το δίκαιο, δεν μπούμε φραγμός στην πολιτική που μας “σκοτώνει”. Με όποια κυβέρνηση και αν βρίσκεται στη Βουλή.

Πηγή: libre.gr